

то откри че е жена, виждаше са обсыпана съ сичкытъ женскы прелѣсти.

Съдницытъ са оттеглихъ за нѣколко минути за да размислытъ, и Павлина тиха и спокойна чакаше присѣдата имъ. Като свърши драмата на живота си, тя го гледаше сега като товаръ. Когато съдницытъ са върнахъ, лицата имъ сѣхъ сериозны и страшны, но една неволна жалость са показваше на строгата имъ физиономія. Предсѣдательтъ като станъ и безъ да гледа на обвинената, произнесе туй рѣшеніето :

«Като са видѣ че преосвещенныйтъ великъ инквизиторъ умрѣ отъ насилственна смъртъ извършена отъ убіеца, който исповѣда престѣпленіето си, като са видѣ че називаемата Павлина, като зела съ измама името Жозе, инокъ доминиканецъ, и служителъ на инквизиціята, сичко поруга за да сполучи да извърши туй престѣпленіе; като са видѣ че и обвиняемата объеви, исповѣда престѣпленіята които тежѣтъ на неѣж; съдницытъ, които вѣрватъ въ Бога Отца, въ Бога Сына, и въ Бога Светаго Духа, три светы лица различни, които съставятъ одного само истиннаго Бога, смиряватъ са предъ Господа нашего, като го молѣтъ да имъ вдѣхне рѣшеніето което са длѣжны да произнесжтъ, отъ което са разумява че съвѣстьта имъ е спокойна. За тѣзи причины, съдницытъ осъждатъ називаемата Павлина, която извършила убійство и светотатство въ лицето на преосвещеннаго Петра Арбуеза, великыя инквизиторъ Севилскый, на смъртно наказаніе. И понеже чухъ че за извършване на туй престѣпленіе предшествовало широко предначертаніе, съдницытъ, съгласно съ законытъ на държавата, осъждатъ речената Павлина, да са подложи жива на мъкытъ на колелото, послѣ да са раскъса на четири части, и понеже са счита като отцеубійца да са отсѣче десната ѣ рѣка и да са изгори отъ пала-